

nów Rzeczypospolitej Polskiej, na okres od dnia zamknięcia sesji Sejmu Ustawodawczego — otwartej w dniu 27 kwietnia 1951 r. — do dnia otwarcia następnej sesji.

Art. 2. Wykonanie ustawy porucza się Prezesowi Rady Ministrów i wszystkim ministrom.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

236

U S T A W A

z dnia 26 maja 1951 r.

o organizacji władz naczelných w dziedzinie rolnictwa.

Art. 1. Tworzy się Urząd Ministra Państwowych Gospodarstw Rolnych.

Art. 2. Do zakresu działania Ministra Państwowych Gospodarstw Rolnych należą sprawy państwowych przedsiębiorstw gospodarki rolnej, a w szczególności państwowych przedsiębiorstw, prowadzących:

- 1) produkcję roślinną i zwierzęcą,
- 2) gospodarkę rybną: stawową, jeziorową i rzeczną,
- 3) gospodarkę ogrodniczą, sadowniczą i warzywniczą,
- 4) hodowlę roślin,
- 5) hodowlę i chów zwierząt gospodarskich,
- 6) warsztaty reperacyjne ciągników i maszyn rolniczych oraz produkcję sprzętu gospodarskiego dla państwowych gospodarstw rolnych,
- 7) zakłady przemysłu rolnego i innych gałęzi produkcji, bezpośrednio związanych z gospodarstwem rolnym, oraz zakłady pomocnicze.

Art. 3. Urząd Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych przekształca się w Urząd Ministra Rolnictwa.

Art. 4. Do zakresu działania Ministra Rolnictwa należą sprawy, wchodzące dotychczas do zakresu dzia-

łania Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z wyjątkiem spraw, wymienionych w art. 2.

Art. 5. Rada Ministrów w drodze rozporządzenia ustali szczegółowo właściwość Ministra Rolnictwa i Ministra Państwowych Gospodarstw Rolnych.

Art. 6. Rada Ministrów określi, które przedsiębiorstwa i instytucje podlegają Ministrowi Państwowych Gospodarstw Rolnych.

Art. 7. Pracownicy, zatrudnieni dotychczas w działach służby, przekazanych Ministrowi Państwowych Gospodarstw Rolnych, przechodzą do służby w Ministerstwie Państwowych Gospodarstw Rolnych.

Art. 8. Wykonanie ustawy porucza się Prezesowi Rady Ministrów.

Art. 9. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

237

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 12 maja 1951 r.

w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o podatkach terenowych.

Na podstawie art. 8 ust. 7, art. 9 ust. 2, art. 16 ust. 5, art. 30 ust. 2 ustawy z dnia 26 lutego 1951 r. o podatkach terenowych (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 110) oraz art. 2 ust. 3 i art. 5 ust. 1 i 2 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. z 1950 r. Nr 56, poz. 506) zarządza się, co następuje:

§ 1. Powołane w rozporządzeniu niniejszym artykuły bez bliższego określenia oznaczają artykuły ustawy z dnia 26 lutego 1951 r. o podatkach terenowych (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 110).

Do art. 5.

§ 2. 1. Za gospodarstwo rolne uważa się gospodarstwo w rozumieniu przepisów o podatku gruntowym.

2. Za budynki związane z gospodarstwem rolnym uważa się:

- 1) budynki gospodarcze, przeznaczone dla celów gospodarstwa rolnego, jeżeli wykonywane w budynkach tych świadczenia nie podlegają podatkowi obrotowemu,
- 2) budynki mieszkalne, zamieszkałe przez właścicieli, współwłaścicieli, właścicieli czasowych, użytkowników lub dzierżawców gospodarstw rolnych, członków ich najbliższej rodziny i innych domowników

oraz przez osoby, zatrudnione w tych gospodarstwach na podstawie umowy o pracę, jak również przez członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych (zrzeszeń uprawy ziemi, rolniczych spółdzielni wytwórczych, rolniczych zespołów spółdzielczych i rolniczych zrzeszeń spółdzielczych).

3. Za członków najbliższej rodziny uważa się osoby wymienione w przepisach o podatku gruntowym. Za innego domownika uważa się osobę należącą do wspólnego gospodarstwa domowego nie będącą członkiem najbliższej rodziny.

§ 3. 1. Za grunty należące do budynków mieszkalnych, nie związanych z gospodarstwem rolnym, uważa się grunty o obszarze nie przekraczającym 5.000 m², położone przy budynkach mieszkalnych, jeżeli grunty te nie są zorganizowane jako gospodarstwo rolne, stanowiące istotną podstawę utrzymania ich właściciela, użytkownika lub posiadacza.

2. Za budynek mieszkalny uważa się budynek, który przynajmniej w połowie jest z przeznaczenia mieszkalny.

§ 4. Za grunty należące do budynków użytkowych nie związanych z gospodarstwem rolnym uważa się

gruntów przy budynku niemieszkalnym, niezależnie od wielkości ich powierzchni, tworzące pod względem gospodarczym nieprzerwaną całość i służące potrzebom znajdującego się w budynku przedsiębiorstwa, z wyjątkiem obszarów o powierzchni ponad 5.000 m², użytkowanych stale jako pola uprawne, łąki, pastwiska, sady i ogrody, jak również znajdujących się pod lasami lub wodami zamkniętymi, użytkowanymi dla celów hodowli ryb lub rybołówstwa.

§ 5. Do gruntów należących do budynków mieszkalnych (§ 3 ust. 1) i użytkowych (§ 4) nie związanych z gospodarstwem rolnym nie zalicza się obszarów, służących niezbędnym potrzebom osób, zamieszkałych w tych budynkach lub znajdujących się w nich przedsiębiorstw, jak place pod budynkami i zabudowaniami ubocznymi, podwórza, przejścia, dojazdy, kwietniki, zieleńce, oraz obszarów położonych przy budynkach mieszkalnych, uznanych za nieużytki.

§ 6. 1. Za grunty nie zabudowane, nie wchodzące w skład gospodarstwa rolnego bez względu na miejsce położenia i sposób użytkowania uważa się grunty, na których nie znajdują się budynki i które według miejscowych prawomocnych planów zagospodarowania przestrzennego, a w miejscowościach nie posiadających tych planów według wytycznych właściwych władz planowania — przeznaczone zostały na zabudowę, która może być podjęta już w roku podatkowym.

2. Częściowe zabudowanie gruntu nie stanowi przeszkody do uznania go za nie zabudowany, jeżeli zabudowania te nie wyczerpują w całości przeznaczenia gruntu (np. kantor przy składzie węgla).

3. O uznaniu gruntów, o których mowa w ust. 2, za nie zabudowane decyduje organ finansowy po zasięgnięciu opinii władzy budowlanej.

Do art. 6 ust. 1 pkt 6 i 7.

§ 7. Za grunty pod drogami oddanymi do publicznego użytku uważa się:

- 1) właściwą drogę (grunty pod nawierzchnią drogi, po której odbywa się ruch kołowy i pieszy wraz z przylegającymi przydrożami i ścieżkami, ograniczone krawędzią drogi),
- 2) grunty służące trwale i bezpośrednio celom drogi na urządzenia odwadniające drogę, na urządzenia techniczne i zadrzewienie oraz pasy przydrożne o szerokości 2 m, licząc od zewnętrznej krawędzi skarpy rowu, nasypu lub granicy zadrzewień.

§ 8. 1. Za grunty pod torami kolejowymi (torowiska) uważa się grunty zajęte pod właściwe tory i urządzenia techniczne wraz z przylegającymi ścieżkami, ograniczone krawędzią korony torowiska.

2. Na równi z gruntami zajętymi pod tory kolejowe traktować należy:

- 1) grunty zabudowane i place składowe w obrębie stacji oraz drogi dojazdowe,
- 2) pasy przy torowiskach kolejowych o szerokości w rzucie poziomym 3 m.

Do art. 8 ust. 7.

§ 9. 1. Dla budynków nie wynajętych i nie wdzierżawionych, a w szczególności dla zajmowanych lub oddanych bezpłatnie do używania lub użytkowania, wartość czynszową ustala się:

- 1) dla mieszkalnej części budynku — w wysokości czynszu, jaki by na podstawie przepisów o najmie lokali opłacały w charakterze najemców osoby zajmujące lokale w tej części budynku,

- 2) dla użytkowych części budynków — w wysokości czynszu łącznie z należną wpłatą na Fundusz Gospodarki Mieszkaniowej, jaki by został uzyskany w roku podatkowym za najem takich samych lub podobnych pomieszczeń.

2. W razie niemożności ustalenia w konkretnym przypadku w sposób wskazany w ust. 1 wartości czynszowej wysokość jej ustali organ finansowy po zasięgnięciu opinii władzy czynszowej.

§ 10. Wartość bieżąca budynków z natury swej przeznaczonych na cele użytkowe w odniesieniu do podatników, którzy nie są podmiotami gospodarki uspołecznionej, ustala się na poszczególny rok podatkowy w wysokości wartości budowlanej (odbudowy) budynków.

Do art. 9 ust. 2.

§ 11. Dla gruntów należących do budynków, nie związanych z gospodarstwem rolnym i gruntów nie zabudowanych nie wchodzących w skład gospodarstwa rolnego, w odniesieniu do podatników, którzy nie są podmiotami gospodarki uspołecznionej, ustala się następujące stawki podatkowe w zależności od obszaru i położenia tych gruntów:

Kategorie osiedli	Grunty	
	należące do budynków, nie związanych z gospodarstwem rolnym	nie zabudowane, nie wchodzące w skład gospodarstwa rolnego
	stawki w złotych za 1 m ² powierzchni gruntu rocznie	
1. Osiedla i miasta do 25.000 mieszkańców	0,05	0,10
2. Osiedla i miasta ponad 25.000 mieszkańców nie stanowiące powiatów	0,10	0,20
3. Miasta do 100.000 mieszkańców stanowiące powiaty	0,20	0,40
4. Miasta ponad 100.000 mieszkańców	0,25	0,50

Do art. 16 ust. 5.

§ 12. Przepisy § 9 niniejszego rozporządzenia stosuje się odpowiednio przy ustalaniu wartości czynszowej dla lokali.

Do art. 25 i 29.

§ 13. Przepisy dotyczące poboru w drodze inkasa podatku od lokali stosuje się odpowiednio przy poborze podatku miejskiego i od zbytku mieszkaniowego.

Do art. 30 ust. 2.

§ 14. Od podatku jest wolne posiadanie psów:

- 1) utrzymywanych przez władze wojskowe i władze bezpieczeństwa publicznego,
- 2) utrzymywanych do pilnowania mienia, będącego w posiadaniu władz, urzędów państwowych i podmiotów gospodarki uspołecznionej,
- 3) utrzymywanych przez zakłady naukowe, lecznicze i doświadczalne wyłącznie w celach naukowych lub doświadczalnych,
- 4) utrzymywanych przez osoby korzystające w myśl prawa międzynarodowego z prawa zakrajowości lub przez konsulów i pracowników konsularnych nie będących obywatelami polskimi,

- 5) będących pomocą dla kalek (niewidomych, głuchoniemych, niedołączonych itp.) po jednym na każdą osobę,
- 6) łańcuchowych, utrzymywanych do pilnowania gospodarstwa rolnego lub obejścia budynków mieszkalnych, po jednym na każde gospodarstwo lub obejście,
- 7) utrzymywanych do pilnowania stad owczych na wypasach,
- 8) utrzymywanych przez dozorców nocnych po jednym na każdego dozorcę,
- 9) będących przedmiotem handlu przedsiębiorstw trudniących się zawodowo sprzedażą psów,
- 10) utrzymywanych przez osoby czasowo przebywające na obszarze miasta lub gminy, nie dłużej jednak niż przez miesiąc od dnia przybycia lub też przebywające dłużej niż miesiąc bądź przybyłych na stały pobyt, jeżeli podatek od psów został zapłacony za dany rok podatkowy w miejscowości, z której osoby te przybyły,
- 11) szczeniąt do 8 tygodni.

Do art. 32.

§ 15. 1. Zarządza się obliczanie i pobór podatku od rybołówstwa od osób, na które wystawiona jest karta wędkarska — przez Polski Związek Wędkarski w charakterze płatnika.

2. Płatnik powinien pobrać podatek przed wydaniem karty wędkarskiej.

3. Fakt pobrania podatku od rybołówstwa należy zaznaczyć w ewidencji wydanych kart wędkarskich przez podanie w niej daty i numeru kwitu.

4. Płatnik obowiązany jest wpłacać, przy równoczesnym dołączeniu odpowiedniej deklaracji, wszystkie pobrane w ciągu miesiąca sumy podatku do kasy specjalnej przy prezydium rady narodowej, która podatek wprowadziła, lub na konto prezydium w Narodowym Banku Polskim albo w Powszechnej Kasie Oszczędności do dnia 5 następnego miesiąca.

§ 16. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1951 r.

Minister Finansów: *K. Dąbrowski*

238**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SZKÓŁ WYŻSZYCH I NAUKI**

z dnia 22 maja 1951 r.

w sprawie zmian organizacyjnych na Politechnice Warszawskiej.

Na podstawie art. 20 dekretu z dnia 23 października 1947 r. o organizacji nauki i szkolnictwa wyższego (Dz. U. R. P. Nr 66, poz. 415) zarządza się, co następuje:

§ 1. Na Wydziale Elektrycznym Politechniki Warszawskiej związa się następujące katedry wraz z połączonymi z nimi zakładami naukowymi:

- 1) podstaw telekomunikacji,
- 2) radiotechniki,
- 3) techniki przenoszenia przewodowego,
- 4) techniki łączenia,
- 5) urządzeń radiotechnicznych,
- 6) radiolokacji,
- 7) elektroakustyki,
- 8) urządzeń techniki przenoszenia,
- 9) elektroniki,
- 10) radiologii,
- 11) budowy aparatów elektromedycznych.

§ 2. 1. Na Politechnice Warszawskiej tworzy się Wydział Łączności.

2. Na Wydziale Łączności tworzy się następujące katedry wraz z połączonymi z nimi zakładami naukowymi:

- 1) napędów elektrycznych,
- 2) części maszyn elektrycznych,
- 3) podstaw telekomunikacji,
- 4) radiotechniki,
- 5) techniki przenoszenia przewodowego,
- 6) techniki łączenia,
- 7) urządzeń radiotechnicznych,
- 8) radiolokacji,
- 9) elektroakustyki,
- 10) urządzeń techniki przenoszenia,
- 11) elektroniki,
- 12) radiologii,
- 13) budowy aparatów elektromedycznych.

§ 3. Na Wydziale Inżynierii Sanitarnej Politechniki Warszawskiej przemianowuje się katedrę chemii wody i ścieków wraz z połączonym z nią zakładem naukowym na katedrę technologii wody i ścieków.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 1951 r., z tym że przepis § 3 wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Szkół Wyższych i Nauki: *A. Rapacki*

Prenumerata Dziennika Ustaw R. P. wynosi: z załącznikami — rocznie zł 60.—, półrocznie zł 36.—, bez załączników — rocznie zł 45.—, półrocznie zł 27.—. Prenumeratę Dziennika Ustaw R. P. przyjmuje się na okres co najmniej półroczny (od I.I i od I.VII). Prenumeratę przyjmuje Administracja Wydawnictw P. R. M. w Warszawie, ul. Bracka 20a oraz Punkt Sprzedaży w Łodzi, ul. Nowotki 21 (gmach Sądu Hipotecznego). Konto czekowe P. K. O. Warszawa Nr I-1999/416.

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji Wydawnictw P. R. M. w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego numeru.

Redakcja: Prezydium Rady Ministrów — Biuro Prac Ustawodawczych, Warszawa, ul. Krakowskie Przedm. 46/48.
Administracja: Administracja Wydawnictw P. R. M. ul. Bracka 20a.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Drukar. Ministerstwa Sprawiedl. w Warszawie, ul. Nowowiejska 6.